

РЕШЕНИЕ

№ 6527

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **4068** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172 ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Р. М. Г., ЕГН [ЕГН], против Заповед № 949/16.04.2022 г. за прилагане на ПАМ, издадена от С. Д. С. – мл. инспектор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която временно е отнето свидетелството на жалбоподателя за управление на моторно превозно средство (МПС), до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Изразява се становище за незаконосъобразност на обжалваната заповед, като неправилна и неоснователна. Иска се нейната отмяна.

Ответната страна – началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР представя административната преписка. Прави възражение за прекомерност за разноските.

След като прецени твърденията на страните, събрания по делото доказателства, Административен съд София град намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на Р. М. Г. на 16.04.2022 г., видно от отбелязването върху самия акт. Жалбата срещу нея е подадена на 18.04.2022 г., видно от входящия индекс на деловодната система на СДВР. Административният орган е изпратил

жалбата и относимата административна преписка по издаване на оспорения административен акт.

Съдът счита, че жалбата е подадена от активно легитимирана страна – адресат на акта, при наличието на правен интерес от търсената защита срещу годен за обжалване административен акт, в законоустановения срок за обжалване, пред компетентния съд и е процесуално допустима

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със Заповед № 949/16.04.2022 г. за прилагане на ПАМ, издадена от С. Д. С. – мл. инспектор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, на Р. М. Г. е наложена принудителна административна мярка – временно е отнето свидетелството му за управление на МПС, до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, на основание чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и чл. 171 т. 1 б. "б" от ЗДвП. Основание за издаване на заповедта е съставеният АУАН № GA630640/16.04.2022 г. против Р. М. Г. за това, че на 16.04.2022 г., в 15:25 часа в [населено място], на [улица], управлява собствен лек автомобил, М. ЦЛК 320 с рег. [рег.номер на МПС] , като отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не изпълни предписанието за изследване за химико-токсикологическо лабораторно изследване за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му.

Към преписката е приложен цитираният АУАН № GA630640/16.04.2022 г., в който е изложена същата фактическа обстановка, както и в оспорената заповед. В АУАН е отбелязано издаване на Т. 107432/16.04.2022 г.

Съгласно представена справка за нарушител водач Р. М. Г., същият притежава СУМПС № [ЕГН], издадено на 29.11.2021 г. и валидно до 29.11.2031 г.

Жалбоподателят представя копие Лист за преглед на пациент от 16.04.2022 г. в 16:59 ч., издадено от Университетска многопрогилна болница за активно лечение и спешна медицина Н. И. П. ЕАД за взета кръв и урина за наркотични вещества и алкохол.

При проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт съгласно чл. 168 от АПК, настоящият съдебен състав счита, че заповедта е издадена от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на административнопроизводствените правила за нейното издаване.

Оспорената заповед е издадена от административен орган с териториална, времева и материална компетентност, тъй като съгласно чл. 172 ЗДвП, принудителните административни мерки се налагат с мотивирана писмена заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон.

Процесната заповед отговаря на изискванията за форма. В нея е посочено, че се издава въз основа на АУАН № GA630640/16.04.2022 г., като са описани и установените с акта обстоятелства.

Съдът счита, че оспорваната заповед съдържа необходимите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 59 ал. 2 АПК, тъй като в текста ѝ са посочени фактите и

обстоятелствата по извършеното деяние, както и материалноправното основание за прилагане на принудителната административна мярка. Посочено е в заповедта, че се издава на основание чл. 171 т. 1 б. „б“ ЗДвП, поради това, че лицето е отказало да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същата е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съставен от компетентен орган.

Заповедта е съобразена с материалния закон и неговата цел. Разпоредбата на чл. 171 ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки. Предпоставка за издаване на заповед за прилагане на ПАМ е съставеният АУАН, който представлява официална констатация за извършеното деяние, като описаните фактически обстоятелства за административно нарушение по ЗДвП съставляват едновременно и фактически предпоставки за издаване на заповедта за прилагане на превантивната ПАМ. Налице са предпоставките по чл. 171 т. 1 б. „б“ ЗДвП за прилагане на оспорената ПАМ.

При действащата законова регламентация необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката, към момента на издаването на заповедта за това, е установен по надлежен ред отказ на водача да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване. Нарушението на водача следва да е констатирано със съставен АУАН от компетентните длъжностни лица, който съгласно чл. 189 ал. 2 ЗДвП има обвързваща доказателствена сила. Принудителната административна мярка е с превантивен характер и има за цел да осуети възможността за извършване на други подобни нарушения. Именно с оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване положителните действия на субекта на правоотношението, в случаите по чл. 171 т. 1 б. „б“ ЗДвП, ПАМ се прилага под прекратително условие – до решаване на въпроса за отговорността на водача. Съгласно чл. 142 ал. 1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, а към момента на издаване на заповедта материалните предпоставки за прилагането на ПАМ са били налице. ПАМ не е безсрочна – приложена е за определен срок, а именно до решаване въпроса с отговорността на водача.

В случая Заповед № 949/16.04.2022 г. за прилагане на ПАМ, издадена от С. Д. С. – мл. инспектор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР е издадена на основание чл. 171 т. 1 б. „б“ ЗДвП, съгласно която норма, за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в

издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни анализи, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

Разпоредбата съдържа няколко хипотези, които са дадени алтернативно, а не кумулативно. Отказът да бъде проверен с техническо средство е достатъчен, за да се приложи мярката по този законов текст.

В случая по делото безспорно се установява, че водачът Г. е управлявал собственото си МПС и е отказал да бъде проверен с техническо средство за установяване на употреба на алкохол. За административния орган, действащ в условията на обвързана компетентност, е възникнало задължението да приложи принудителната административна мярка от вида на процесната. Законът за движение по пътищата регламентира, че при проверка от контролните органи водачът на МПС е длъжен да съдейства, за да му бъде извършена проверка за установяване на употреба на алкохол. Отказът на жалбоподателя да бъде изпробван с техническо средство за употреба на алкохол е напълно достатъчно основание да му бъде наложена принудителната административна мярка "временно отнемане на свидетелството му за управление на МПС" до решаване на въпроса за отговорността. Това е и целта на закона - да се препятства извършването на подобни нарушения от него, което е съобразено с процесната заповед.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че съзнателно е направил всички изследвания въпреки обръкването му да посети Пирогов вместо ВМА. Като материалноправна предпоставка за издаването на заповед на основание чл. 171 т. 1 б. „б“ ЗДвП, законодателят е предвидил няколко алтернативни хипотези, сред които като самостоятелно основание е отказът да бъде проверен с техническо средство, без изискуема кумулативност с което и да било друго основание по същата законова разпоредба. Достатъчно е да е налице отказ, за да бъде наложена съответната ПАМ.

Релевантното в настоящия казус е, че Р. Г. е отказал да бъде проверен и тестван с техническо средство, който отказ не може да бъде оборен и променен с последвалото негово съгласие да даде кръвна проба за лабораторно изследване. Както се посочи в предходното изложение законодателят е уредил в разпоредбата на чл. 171 т. 1 б. „б“, хипотезите в алтернативност, не в кумулативност. Употребата на съюза "или" при изброяването на фактическите основания за прилагане на този вид ПАМ недвусмислено сочи, че основанията са независими едно от друго. При наличието на едната от тези хипотези за нарушителя водач следва да бъде приложена ПАМ.

Последвал отрицателен резултат от кръвното изследване ще е отпаднало основаниято за прилагането на ПАМ (решен въпрос за отговорността на водача), но това не води до извод за незаконосъобразност на заповедта към момента на издаването ѝ. Производството по налагане на ПАМ и съдебният контрол за нейната законосъобразност се развиват отделно и независимо от

административнонаказателното производство. Релевантната за случая материалноправна предпоставка, обуславяща приложението на ПАМ в хипотезата на чл. 171 т. 1 б. „б“ ЗДвП, е установен по надлежен ред отказ за извършване на проверка за употреба на алкохол на водача. В случая тази материалноправна предпоставка е доказана чрез съставения АУАН. При наличието на визираните материалноправни предпоставки в условията на обвързана компетентност административният орган прилага предвидената в закона ПАМ, което е сторил законосъобразно с процесната заповед.

След решаване на въпроса за отговорността (след влязло в сила решение, прекратено административнонаказателно производство и т. н.) наложената мярка с процесната заповед загубва своето правно действие и свидетелството за управление на МПС ще следва да бъде върнато на водача от органите на МВР.

По изложените съображения съдът приема, че жалбата срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 949/16.04.2022 г., издадена от С. Д. С. – мл. инспектор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, е неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 172 ал. 2 АПК, Административен съд София град, 46-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. М. Г., ЕГН [ЕГН], против Заповед № 949/16.04.2022 г. за прилагане на ПАМ, издадена от С. Д. С. – мл. инспектор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която временно е отнето свидетелството на жалбоподателя за управление на моторно превозно средство (МПС), до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172 ал. 5 ЗДвП.

СЪДИЯ: